

τοῦδε τὸ τηλέφωνον Βέλλ διαβιδάζει τοὺς ἤχους μετὰ θαυμαστῆς εὐκρινείας, ἀλλ' ἐλαττοῦται ὁ τόνος τῆς φωνῆς· ὁ κ. Βερθελδτ ἔλεγεν ὅτι τὸ τηλέφωνον τοῦτο εἶναι ὥσπερ εἰκὼν θεωμένη ἐκ τοῦ μικροῦ φακοῦ τῆς διόπτρας. Κατάκοιτος ἀσθενῆς, οὗ ἡ ἀκοὴ δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ σφοδρὰς ἐντυπώσεις, δύναται νὰ ἀκούῃ συναυλίαν, ὥσπερ σιγαλέαν ἀποβαίνουσαν χάριν αὐτοῦ, οἷον εἰ μελωδικὸν ψίθυρον, ὅστις ἐπιτρέπει αὐτῷ νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς τῶν ἀδόντων, οὐδαμῶς θιγομένου τοῦ ἐκ τῆς νόσου εὐπαθοῦς αὐτοῦ.

Πολλὰ βεβαίως βελτιώσεις θὰ ἐπενεχθῶσιν εἰς τὴν θαυμασίαν ταύτην ἀνακάλυψιν. Θὰ ἐνιχυθῶσι βεβαίως οἱ ἤχοι πολλαπλασιαζομένων τῶν μεμβρανῶν ἢ τιθεμένων ἡχητῶν σωλήνων ἐν τῷ φωνοδόχῳ κέρατι. Ἀπεπειράθησαν μάλιστα νὰ καθιερώσωσιν ἐν μόνον μηχανήμα διὰ πολλῶν συρμάτων· ὁ ἤχος ἐπαίσθητῶς μὲν ἐλαττοῦται, ἀλλ' ἀρκούντως ἔτι εὐκρινὴς ἐστὶ, τοσοῦτον μάλιστα ὥστε εἰς μόνος ὁμιλῶν ἐν τινι σταθμῷ δύναται νὰ συγκοινωνῇ ταυτοχρόνως μετὰ πολλῶν ἀκροατῶν κατὰ διαφόρους σταθμούς. Ἡ φαντασία δὲν ἀπαυδοῖ ἐπιζητούσα νέας ἐφαρμογὰς τέχνης, ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτῆς ἔτι εὐρισκόμενη. Νομίζει τις ὅτι πρόκειται περὶ οὐαίρου, ἀλλ' ἐξίσταται βλέπων ὅτι τοῦτο ἀπέβη σήμερον πραγματικότης.

Αἱ ἐφαρμογαὶ αὗται εἰσι βεβαίως πολυάριθμοι. Δέον ν' ἀναμνησθῇ τις ὅτι τὸ τηλέφωνον οὔτε βαλταϊκῆς οὔτε ἡλεκτρικῆς εἰδικῆς στήλης δεόμενον εὐχερέστατόν ἐστι εἰς χρῆσιν. Βεβαίως ἡ στρατιωτικὴ τέχνη θὰ χρησιμοποίησιν αὐτὸ, οὐδὲν δ' εὐχερέστερον ἢ τὸ ἀποκαταστῆσαι συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν προφυλακῶν καὶ τῶν πρὸς ἐπικουρίαν στρατευμάτων. Ἀντὶ τοῦ ἀποστεῖλαι ὑπασπιστὴν, φέροντα περίπλοκον ὁδηγίαν, στρατηγός τις δύναται νὰ δώσῃ διὰ ζώσης φωνῆς εἰς τὸν συνάδελφον αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις. Ἐπὶ δὲ μεγάλου πλοίου ὁ πλοίαρχος δὲν θὰ ἔχῃ πλέον ἀνάγκην νὰ ἐκλαρυγίζηται ὅπως διαβιδάζῃ τὰς διαταγὰς ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ πλοίου. Ἀλλὰ πᾶσα ἐξήγησις περιττὴ ἀποβαίνει, τοῦ πράγματος οἶκοθεν ἐννοουμένου.

Οὕτως ὁ οἰκιακὸς τηλεγράφος ἀποκαταστήσεται δι' ἐλαχίστης δαπάνης καὶ ὑπὸ καλλίστους ὁρους. Οἱ ἐν τῇ ἐξοχῇ ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῆς χιόνος ἢ τῆς βροχῆς κεχωρισμένοι γείτονες δύνανται νὰ συνδιαλέγονται ἐξ ἀποστάσεως καὶ λαμβάνωσιν ἀμοιβαίως πληροφορίας περὶ τῆς υγείας αὐτῶν. Οἱ ἀκουστικαὶ σωλήνες, τοσοῦτον ἀνεπαρκεῖς ἐν τοῖς μεγάλοις ἡμῶν βιομηχανικοῖς κταστέμασιν, οὐδένα λόγον ὑπάρξεως θὰ ἔχωσιν. Οἱ ἡγεμοναῦται θ' ἀποστέλλωσιν ἐξ οὐρανοῦ τὰς εἰδήσεις αὐτῶν, ὁ δὲ νο-

μάρχης θὰ συγκοινωνῇ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ γραφείου μετὰ τῶν κυριωτέρων ἐπάρχων τοῦ ὑπ' αὐτὸν νομοῦ. Ὁ κ. Οὐίλλιαμ Θόμψων ἐν δημοσίᾳ διαλέξει περὶ τηλεφώνου ἀνέκραξεν ἐπὶ τέλους μετ' ἐνθουσιώδους συγκινήσεως «Τῇ ἀληθείᾳ τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι τὸ θαῦμα θαυμάτων». Πράγματι δὲ δὲν ὑπελείπετο τῆς ἀληθείας.

## ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΟΥ ΠΗΓΑ

### ΛΗΕΚΛΟΤΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

*Πρὸς Παῖσιον μητροπολίτην Ρόδου (1599).*

Ἐν ταῖς παρούσαις κρίσεσι καὶ δεινότητι τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους περιστάσει, καθ' ἃς οἱ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ διεύθυνσιν διαπεπιστευμένοι γρηγορεῖν ὀφείλουσι, καλὸν καὶ ἀναγκαιότατον ᾧθήθημεν εἰς φῶς ἐνεγκεῖν ἐπιστολὰς τινὰς τοῦ στεροῦ προμάχου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν τοῦ Γένους δικαίων Μελετίου ἐκείνου τοῦ Πηγᾶ, ἐκ Κρήτης μὲν τὸ γένος ἔλκοντος, πατριάρχου δὲ Ἀλεξανδρείας γενομένου καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου Κ/πόλεως διατελέσαντος τῷ 1598—1599. Ἀληθῶς παραβάλλοντες τὸν αἰδίδιμον πατριάρχην Πηγᾶν πρὸς τοὺς ἀβληχροὺς καὶ οὐδενόσωρους καὶ δὴ καὶ νάνους τῆς σήμερον ἱεράρχας, ἐκείνου μὲν ὑπὸ παντοίων δεινῶν τὸ τότε ἀπειλουμένου γεραίρομεν τὸ εὐσταθὲς καὶ ἀνδρικὸν τοῦ χαρακτῆρος, τῶν δὲ νῦν ταλανίζομεν τὸ ἀσθενὲς καὶ τὴν ὀλιγωρίαν καὶ ἀδράνειαν, ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν.

Τῷ ἱερωτάτῳ Ρόδου μητροπολίτῃ κὺρ Παῖσιῳ, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ τῶν Κυκλάδων νήσων, ἐν Κυρίῳ περιποθήτῳ, χάριν, ἔλεος καὶ εὐρίην.

Οἰμώζεις ταῖς τῆς κακίας διαδότεσι καί μοι μεταδίδως διὰ γραμμάτων τῆς οἰμωγῆς. Εὖ οἶδας παρτυχῶν ἀγωνιζομένων ἡμῶν πρῶτον μὲν μεθ' οἷας ἐνστάτως βιαζόμενοι παρὰ πάντων καὶ παρ' αὐτοῦ γε τοῦ Καρύκη τὴν ἐπιστάσιαν ἀναζώτασθαι τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου τηλικούτον ἐξακλίναμεν ὄγκον δόξης (ὡς ἂν τις φαίη τῶν ἐπιπολαίως τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξεταζόντων), ὡς δ' ἔχει ταῖς ἀληθείαις πραγμάτων ὄγκον, πόνων, μόχθων, θλίψεων, κινδύνων. Δεύτερον δὲ, ἐπειδὴ τῶν τῆδε ἀπῆρε Καρύκης ταῖς πανδήμοις προστιθέντες παρακλήσει καὶ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος (ὅτε δὴ καὶ θεόθεν οἰηθεὶς τὰ τῆς οἰκονομίας ἐκκρέμασθαι) εἰλημμαι μὲν τῶν οἰάκων, μετ' οὐ μικρὰς μὲν τοί γε τῆς ἀθυμίας. Ἐπειδὴ δ' ἅπας ταυτητὶ ἐπελαθόμεν τῆς προστασίας, εὖ οἶδας ὡς πολλὰ μὲν (ἵνα μὴ τὰ πάντα εἴπω) διορθώσεως τῆς προσηκούσης



εὐμοιρῆσαι συνέθικεν ἀγωνιζομένοις ἡμῖν μέχρι αἵματος, ἥνκα καὶ τὰ ἄπειρα καὶ ἄτοπα χρέη τοῦ βασιλέως ἡμῖν κατακυβερνῶντος ἀπεπορακίσθη· καὶ γὰρ ἔγνω καὶ τὰς Ἀρπυίας τὰς Ἰουδαϊκὰς τῶν ἱερῶν ἀποστεῖλαι περιβόλων καὶ τὰς προφάσεις τῶν ἐξάρχων προκαταστεῖλαι. Ἦν δέ σου ἡ σεμνοπρέπεια σχεδὸν μόνῃ συνευδακοῦσά μοι τοῖς πόνοις, οὐκ ἦταν δὲ οἱ τοῦ θρόνου ἐκείνου γνήσιοι ἄρχι-  
 ρεῖς τε καὶ κληρικοὶ καὶ ἄρχοντες· δεδιότες γὰρ μὴ κατὰ τινὰ περίστασιν ἡ μηχανὴν ἀνατρέψωσιν οἱ Ἰσραῖλοι τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ὅλης ἀλλῆ, τῆς βασιλικῆς εὐνοίαν καὶ ἀνγκασθῇ τὰ τῆς ἐκκλησίας λείψανα τὸ χρέος πᾶμπαν τοῖς ὀλακτοῦ-  
 σιν ἀποτινύειν, ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἄκοντας ἀποστραφῆναι τὸν βασιλικὸν ὁριτυδὸν καὶ μέρος δόντας τοῦ χρέους τὸν εὐμενέῃ τῶν Ἰουδαίων (ἐκεῖνοι γὰρ εἰσὶν οἷς τὰ πλεῖστα χρεωτεῖται) καθάπερ ἀπαλλ-  
 λάξαι σύμπαντος χρέους τὸ τῆς Ἐκκλησίας κοινόν. Ἀλλὰ ταυτησί τῆς οἰκονομίας παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐκείνων, οἱ καὶ ἐβιάζον γενέσθαι καὶ τελειώσιν καθυ-  
 πέσχοντο, ἀμεληθείσης, ὁδοῦ καὶ ἡμῖν παραίτιον ἀνα-  
 χωρήσεως γέγονεν· ἦν γὰρ ἐπικείμενος τῇ θερμότητι τῶν κακῶς ἐχόντων ἀθυμότερον ἀντιπραττόντων τῶν εὐεργετουμένων. Ἀλλ' ἀμεληθείσης ταυτησί τῆς οἰκονομίας παρ' ὧν ἤκιστα ἔδει, παρείδουσιν νῦν ἔχουσιν οἱ ἀτάσθαλοι ταῖς δῆθεν ἐξαρχαῖς κεχηρέ-  
 ναι καὶ διαρθεῖν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ τὸ λήζον πέρα δεινῶν ταλαιπωρούσης· ταῖς θλίψεσι, φέρειν δ' ἀνάγκη γενναίως καὶ μὴ ἀποπηδᾶν εὐθὺς τῆς Ἐκκλησίας (ὡς αὐτὸς ὤφθη) διὰ παραίτησεως·  
 ἔσται γὰρ σὺν Θεῷ, καὶ ἐγγὺς ἔσται, συντέλεια τῶν δεινῶν· οὐ γὰρ δυνατόν ἐπ' ἄπειρον ἐκτείνεσθαι τὰ κακά. Μὴ τοίνυν, μὴ ἀθύρει ταῖς ὁμοτάταις τοῦ ἀκανθώποτατου καὶ κακομηχάνου Παπανδρέου βεβλημέναις ἐπηρεαῖς. Μάθε παρ' ἐμοῦ πολλὰ καὶ νῦν πάσχοντος πρὸς τοῦ παρανόμου Λαυρεντίου ἐκ-  
 πεπολεμηκότος μοι τὸν Ἀντιοχείας Ἰωακείμ ἀντι-  
 νομιθετοῦντα τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ καὶ συναρπάσαντα καὶ τὸν ἀγιώτατον Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον· ἐπὶ γὰρ τούτῳ ἔκειτο παρὰ γέγονεν, ὥστε καὶ τὸν παρα-  
 νομοῦντα Κύπρου συνοδικῶς καθαιρεθέντα δικαίω-  
 σαι καὶ τὸν Λαυρέντιον παρανόμως χειροτονηθέντα μάλα ἀσυνέτως ἀθωῶται, οἷς ἡμεῖς ὑπὲρ τοῦ δι-  
 καίου καὶ τῆς ἀληθείας ἀγωνιζόμενοι καὶ τῷ θεῷ νόμῳ περιφραττόμενοι οὐδ' ὅσον ὑπεῖχμεν ταῖς ἀκρίτοις κρίσεσι. Φυγὰς οὖν ὄχλητο ὁ Λαυρέν-  
 τιος σὺν δυσὶ μύσταις ὑπελόμενος καὶ τὸ παραπε-  
 ποιημένον κράνος καὶ ἀντίπαλον τῆς ἱερᾶς τοῦ πα-  
 τριάρχου Ἀλεξανδρείας περικεφαλαίας· ταύτην γὰρ καλύπτραν ἐπενόησεν ὁ ἀνόητος τῆς αὐτοῦ παρα-  
 νομίας. Οὐκ οἶδα δὲ εἰ παραχωρήσει καὶ τοῦτον Θεὸς τοῖς ὀσιωτάτοις πατράσιν, ὥστε τὸν παρὰ νο-

μον ἐπίσκοπον καινοτμῆσαι καὶ περὶ τὰ ἄμφια τὰ ἱερατικά, τὸν καὶ τῶν συνήθων ἀνάξιον, ἡ δὲ κρίσις τοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦ νόμου συγκριθεῖτα παρ' ἡμῶν δημοσίᾳ ἀπεδοκιμάσθη. Ἀλλὰ τῶν καθ' ἡμᾶς ταῦτά σοι δεδηλώκαμεν εἰς τοσοῦτον· καὶ τὸν μέγαν Ἡλίαν, τὸ τοῦ θρόνου τού-  
 του μετόχιον τελευτήσαντος, τοῦ καὶ σχεδὸν ἡμῶν ἀκόντων παρακεκρτηκότες παρακατάθετε τῷ ἱερῷ λογοθέτῃ χρώμενος συμμάχοις εἰς ἐκδικήσιν τοῦ δι-  
 καίου τοῖς τιμίαις ἄρχουσιν. Ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν.  
 (Ἱερ.) Μεταγμετιῶνος 5' Ἰσταμένου.  
 Ἐν Αἰγύπτῳ.

## ΤΑ ΑΝΘΗ.

### ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΥΤΩΝ.

ΤΑ ΑΝΘΗ, τὰ πολυθέλκτα ταῦτα τέκνα τοῦ ἔχρος, ἅπερ ἐν καταλλήλῳ ὥρᾳ ἀνακύ-  
 πτοντα ἐκ τῶν κόλπων τῆς φύσεως, καταγοη-  
 τεύουσι καὶ θαμβοῦσι σωματικούς τε καὶ ψυ-  
 χικούς ὀρθαλμούς, τὰ ἄνθη, τὰ τερπνὰ ταῦτα δῶρα τοῦ οὐρανοῦ, ἀγαπῶνται παρ' ὅλου ἐν γένει τοῦ κόσμου.

Τίς ἠθέλε δυνήθῃ νὰ ἀποστραφῇ τὰ ὠραία ταῦτα πλάσματα, ὅταν καλῶς ἐξετάζων εὐ-  
 ρίσκη ὅτι εἰσὶ τὰ μόνον ἐν τῇ φύσει ὄντα, ἅπερ ἐνεκολλώθησαν μόνον πᾶν ὅ,τι καλόν, εἰς χρώματα ἀναρίθμητα, εἰς εὐωδίας θαῖας, μη-  
 δεμιᾶς ἀξιοῦντα προσοχῆς τὸ μὴ τοιοῦτον, τὰ ὄντα ταῦτα, ἅπερ πάντοτε γόνιμα εἰς θέλγητρα, οὐδέποτε οὐδένα ἐκουσίως βλά-  
 πτουςι;

Καὶ τῶνόντι, κατ' ἐξάρεσιν τὰ ἄνθη μόνον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἔσχον πᾶν ὅ,τι ὠραῖον καὶ καλόν, οὐδὲν σχεδὸν παραδεχθέντα ἀντί-  
 θετον τούτου, καθάπερ συμβαίνει εἰς πᾶσαν τὴν φύσιν.

Πλείστα τῶν ἀνθέων εἰσὶν ὠραία, διὰ τῶν ποικίλων αὐτῶν χρωμάτων ἀντανακλώμενα εἰς τὴν γλοερὰν φύσιν, ἥτις οὕτω ζωηρότερα ἀποβαίνουσα ζωογονεῖ καὶ τὴν ψυχροτέραν ραντασίαν.

Ἀλλὰ πάλιν ἔχουσι τὸ θέλγητρον ἐν τῇ εὐωδίᾳ αὐτῶν, ἥτις πολλάκις μεθύσκουσα ἡ-  
 μᾶς διὰ τῶν ἀρωμάτων αὐτῆς κατακτᾶται πᾶσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις.

Σπάνιά εἰσι τὰ δύσοσμα.

Μία ἀξιοπαρατήρητος ἰδιότης φαίνεται εἰς τὰ ἄνθη.

Πᾶν εὐώδες ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ διαχέῃ τὴν ἡδύπνου αὐτοῦ εὐωδίαν εἰς τὰ πέριξ.